

Mythologia, Venise, 1567 - X [66-67] : De Circe

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[66-67\] : De Circe](#) est une version augmentée de ce document

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VI

[Mythologia, Venise, 1567 - VI, 06 : De Circe](#) a pour résumé ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[66-67\] : De Circe](#) est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[66-67\] : De Circe](#) est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Conti, Natale, *Mythologia* Venise, 1567 - X [66-67] : De Circe, 1567

Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle)

Consulté le 31/01/2026 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/1010>

Copier

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

Langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination298r°-298v°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses[Circé](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

gentibus vaporibus intueamur, rubentem videmus, unde rosea vocata fuit. Quæ de Memnone tradita sunt memorix. cum is orientis regionibus impet-
rauerit, omnia ad historiam spectant.

De Tithone.

N V L L A alia de causa fictam fuisse Tithoni fabulam crediderim, quod in cicadam denique fuit mutatus ob longam senectutem, nisi ut ostenderet mortem esse omnium calamitarum ac miseriæ humanarum finem, quæ Deorum immortalium beneficio sit hominibus concessa; quippe cum Titho-
nus, cui immortalitas Auroræ precibus impetrata fuerat, supplex à Diis pe-
tuerit, ut sibi liceret mori, cum satius esse duceret semel interire, quam sem-
per esse miserum, naturæq; difficultatibus infestari.

De Pasiphaæ.

P E R Pasiphaes vero fabulam animæ nostræ naturam antiqui ostende-
bant: est enim anima hominum Minos vxor viri iustissimi, quod omnia no-
stra negotia debent esse cum ratione coniuncta. vbi vero illegitimarum re-
rum appetentia inflammata fuerit, aut cupiditate exarserit alicuius turpitu-
dinis, aut ira incaluerit plus æquo, descueritq; aliquo pacto ab ipsa ratio-
ne; cum dicitur committere adulterium, & cum tauro congregi, ex quo mō-
strum parit. nam qui semel leges contemnere æquitatemque didicerit, diffi-
cillimè postea potest intra iustitiæ claros coerceri, quare multa postea &
perniciosa monstra ex iniqua animi consuetudine nascuntur.

De Circe.

A T per Circes fabulam, quæ dicta est à miscendo, significarunt anima-
lium & plantarum generationem, quod in ea necesse sit humorem à calore
misceri; quare mistio hæc solis & humoris filia fingebatur. miscetur enim
ab ipsa natura inter se elementa cum aliquid procreant. cum vero sempiter-
na sit hæc generandi ratio, & elementorum natura, Circei immortalem esse
dixerunt. & quoniam vnius corruptio generatioq; alterius, neque vnquam
aliud eiusdem formæ ex illa corruptione nasci potest, sed longe diuersum, fin-
xerunt hanc posse homines in varias animalium formas mutare. Vlysses ab
illa non mutatur, cum anima immortalis existens & ab omni corruptione im-
munis, non habeat p. incipia in quæ dissoluatur, cum diuina quædam facta
sit à Deo per se subsistens. siue substantia per hæc igitur immortalem
esse animam significarunt, quamuis corpus multis morbis vexetur, & corru-
ptioni denique sit obnoxium. Ethicè.

Circe libido est, quæ nascitur ex humore & calore in animalibus, hæc ti-
tillatio naturæ si nobis dominetur, belluarum vitia in animis nostris im-
primit, & pro cuiusque ingenio modo in Venerem impellit, modo ad iram per-
ducit, modo crudelitatis & improbitatis omnis vim nobis imprimit: quare
dicti sunt comites Vlyssis animæ motus scilicet in belluas diuersarum for-
marum conuerti. Sed quoniam adhuc nonnihil impellit vis syderum, dicta
est sydera etiam de cælo deducere. at anima quæ prudens & diuina existit, si

F fff a modo

Mythologia

modo se colligat, nullis horum motuum capitur; neque tamen sine diuina ope hanc tantam voluptatum periculorumq; multitudinem potest superare. hæc enim per hanc fabulam antiqui innuebant.

De Medea.

MEDeam rursus effinxerunt Solis filiam, quoniam plurimum possit bene affecti aeris natura, quæ provenit è solis elementia: mores enim & animi motiones corporis temperamentum plerumque consequuntur. cum igitur Medea sit consilium Idyæ siue cognitionis filia; illa cum vi syderum cõsentit, quæ etiam deducit de cœlo, quia nemo sapiens iure appellari potest, nisi idem viribus planetarum moderetur, sibiq; ipsi imperet. opus est autem viro bono & sapienti cupiditatum fluvios refrænare, multaque efficere quæ vulgo videantur admirabilia. at vero qui libidinis, aut voluptatis alicuius causa, solum verterit, patriamq; & parentes & coniunctos prodiderit, quæ sunt animæ ratione præditæ consilia, quo pacto non in gravissimas misérias & omnium bonorum iacturam vno tempore illaberetur? sic igitur opus esse prudentia demonstrabant antiqui, & omnes sceleratos esse miseros.

De Iasone.

SIGNIFICABANT rursus per Iasonem, quem à iustissimo centaurorum chlrone educatum memorant, & artem medendi edoctum, animo adhibendam esse medicinam, quæ prudentia est, ut viri boni, & fortes, & prudentes efficiamur. hunc sequitur consilium siue Medea omnibus carissimis relictis, quoniam prudentia singula consilia debet antecedere, domanda est pertinacia, & superbia, & invidia, & ira, quæ omnes animorum motus rationi & prudentiæ & medicinæ animorum sunt subiciendi. quæ nisi subegens, ipse subigaris necesse est. maxime verò omniû colenda est Deorum immortalium religio, quæ res est omniû virtutum, omnisq; felicitatis principium. in tot vero labores Iason nauigans incidit, quia prudentia nulla est nisi in difficilissimis rebus constituta. qui enim ad multas fortunæ mutationes & vicissitudines intrepidus non existat, hic neque bonus, neque prudens, neque constans iure potest appellari.

De Phryx.

ATQV1 fortunæ vicissitudines ferre æquo animo didicerit, cum omnino cuique ferre necesse sit; ille sapiens cū magna sua utilitate & non sine aliqua gloria existimari solet. quam fortunam huius placide ferre non potuerit, ille tanquam Helle in mare amplissimum miseriarum delabatur ob mollem & muliebre animum. Qui vero sapienter rebus præsentibus uti cognouerit, ille proxime ad Deorum immortalium naturam accedere putandus est, sin imprudenter & superbe abutatur, is ex altissimo dignitatis & potentis gradu Deorum consilio tandem deicitur, quoniam superbos & crudeles odit Deus.

De